KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.12.2025 r.
COM(2025) 946 final

2025/0385 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2024/1252

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W akcie w sprawie surowców krytycznych (rozporządzenie (UE) 2024/1252) określono unijne cele i pierwszy zestaw narzędzi, które mają zapewnić przemysłowi UE dostęp do bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych. Surowce krytyczne są potrzebne do produkcji technologii strategicznych o kluczowym znaczeniu dla czystej i cyfrowej transformacji, jak również dla zastosowań obronnych, lotniczych i kosmicznych. Od czasu wejścia w życie aktu w sprawie surowców krytycznych w dniu 23 maja 2024 r. geopolityzacja dostaw surowców krytycznych została jednak nasilona przez szereg chińskich ograniczeń wywozowych dotyczących metali ziem rzadkich i innych surowców krytycznych. Jednocześnie inne podmioty globalne zintensyfikowały działania na rzecz zapewnienia swoim przemysłom dostępu do surowców krytycznych, finansując projekty dotyczące surowców krytycznych i dywersyfikując ich dostawy poprzez partnerstwa.

W tym kontekście w dniu 3 grudnia 2025 r. Komisja przyjęła Plan działania RESourceEU, aby przyspieszyć osiągnięcie celów aktu w sprawie surowców krytycznych i wzmocnić przesłanie komunikatu w sprawie europejskiego bezpieczeństwa gospodarczego[1]. Plan działania obejmuje środki zmniejszania ryzyka finansowego i wsparcia regulacyjnego dla projektów dotyczących surowców krytycznych o potencjale natychmiastowej dywersyfikacji, a także środki mające na celu uruchomienie partnerstw z państwami trzecimi, ochronę jednolitego rynku i stworzenie trwałego rynku zróżnicowanych dostaw surowców krytycznych. Wśród środków służących osiągnięciu tych celów Komisja proponuje ukierunkowane zmiany w rozporządzeniu (UE) 2024/1252 (akt w sprawie surowców krytycznych) w celu usprawnienia, doprecyzowania i uproszczenia niektórych przepisów, aby udoskonalić obieg zamknięty, zwiększyć zdolności w zakresie recyklingu i wzmocnić rynek wtórny surowców krytycznych.

Po pierwsze, proponowane zmiany w akcie w sprawie surowców krytycznych mają na celu stworzenie trwałego rynku dla unijnego łańcucha wartości surowców. W tym celu zmiany mają wzmocnić odporność unijnych sektorów przemysłu wytwarzających produkty oparte na strategicznych technologiach z wykorzystaniem surowców strategicznych, które stanowią podzbiór surowców krytycznych. W ramach trwającego wdrażania aktu w sprawie surowców krytycznych podkreślono, że istnieje ryzyko fragmentacji jednolitego rynku w związku z odmiennym wskazywaniem przez poszczególne państwa członkowskie dużych przedsiębiorstw, które muszą przeprowadzać ocenę ryzyka swoich łańcuchów dostaw na podstawie art. 24 aktu w sprawie surowców krytycznych. To ryzyko fragmentacji pokazuje, że gdy niedoskonałości rynku prowadzą do sytuacji, w której przedsiębiorstwa nie wdrażają strategii ograniczania ryzyka w celu ograniczenia swojej podatności na zagrożenia, uzasadnione może być podjęcie dodatkowych działań przez Komisję. Oprócz zachęcania przedsiębiorstw do inwestowania w odporność ich łańcuchów dostaw zmiany te wywołałyby również wzrost popytu na zróżnicowane źródła dostaw surowców krytycznych.

Po drugie, nieuchronna potrzeba szybkiego zwiększenia produkcji surowców krytycznych wymaga rozszerzenia ram obiegu zamkniętego w celu zwiększenia odzysku i ponownego wykorzystania surowców krytycznych, w szczególności w odniesieniu do magnesów trwałych

[1] COM(2025) 977 final.

wykonanych z metali ziem rzadkich[2]. W związku z tym Komisja proponuje zmianę aktu w sprawie surowców krytycznych poprzez rozszerzenie zakresu produktów objętych obowiązkiem etykietowania i doprecyzowanie obowiązków informacyjnych wynikających z art. 28 aktu w sprawie surowców krytycznych. Z tych samych powodów Komisja proponuje również objęcie odpadów przedkonsumenckich obowiązkiem dotyczącym zawartości materiałów z recyklingu w odniesieniu do magnesów trwałych wykonanych z metali ziem rzadkich, również w świetle faktu, że odpady przedkonsumenckie łatwiej poddają się recyklingowi i obecnie są bardziej dostępne niż odpady pokonsumenckie.

Ponadto Komisja proponuje wprowadzenie dodatkowej elastyczności w zakresie liczby zaproszeń do składania wniosków wymaganych w danym roku kalendarzowym, biorąc pod uwagę dużą liczbę wniosków przypadających na zaproszenie oraz potrzebę zapewnienia spójnej oceny każdego wniosku. Niniejszy wniosek opiera się na wdrożeniu przez Komisję art. 7 aktu w sprawie surowców krytycznych dotyczącego wyboru projektów strategicznych. Pierwsze zaproszenie do składania wniosków ogłoszono w 2024 r. – w jego ramach wybrano 47 projektów strategicznych w UE i 13 projektów strategicznych poza Unią[3]. W dniu 25 września 2025 r. Komisja ogłosiła drugie zaproszenie do składania wniosków.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Zmiany zawarte w niniejszym wniosku zapewnią efektywne gospodarowanie zasobami i wesprą bezpieczne i zrównoważone dostawy surowców krytycznych. Wniosek wzmocni w szczególności autonomię strategiczną Unii poprzez zabezpieczenie i zapewnienie dywersyfikacji jej łańcuchów dostaw. Inicjatywa dotycząca Planu działania RESourceEU wzmacnia inne środki służące realizacji celów unijnej polityki bezpieczeństwa przemysłowego i gospodarczego oraz przyczynia się do realizacji celów określonych w komunikacie w sprawie Paktu dla czystego przemysłu i jest ściśle powiązana z europejską doktryną bezpieczeństwa gospodarczego.

Jednocześnie zmiany będą wspierać czystą i cyfrową transformację poprzez zapewnienie dostępności podstawowych zasobów wykorzystywanych przez przemysł w różnych sektorach. Zmiany te poprawią identyfikowalność, aby wspierać odzysk po wycofaniu z eksploatacji i promować stopniowe upowszechnianie surowców pochodzących z recyklingu, przyczyniając się tym samym do stworzenia spójnych i dostosowanych ram służących wzmocnieniu obiegu zamkniętego i zabezpieczeniu dostaw surowców krytycznych w Unii.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest spójny i zapewnia komplementarność i synergię z innymi obszarami polityki Unii.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Zgodnie z art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej proponowane rozporządzenie ma na celu przyczynienie się do prawidłowego funkcjonowania jednolitego rynku, w szczególności poprzez wzmocnienie i doprecyzowanie przepisów zapewniających bezpieczne i zrównoważone dostawy surowców krytycznych dla Unii.

---

2 Mc Govern, L., Tapoglou, E. i Georgakaki, A., *Material streams from wind energy decommissioning to 2050* [Strumienie materiałów z likwidacji turbin wiatrowych do 2050 r.], Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, 2025, https://data.europa.eu/doi/10.2760/0326924, JRC139814.

3 Wybrane projekty strategiczne w ramach aktu w sprawie surowców krytycznych.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Ogólnym celem wniosku jest zapewnienie jednolitości i usprawnienie niektórych procedur na szczeblu Unii, aby przygotować duże przedsiębiorstwa działające w co najmniej jednym państwie członkowskim do stawienia czoła zakłóceniom w łańcuchach dostaw i wprowadzenia środków ograniczających ryzyko.

Cele niniejszego wniosku nie mogą zostać osiągnięte wyłącznie poprzez samodzielne działania państw członkowskich.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ ogranicza się do minimum wymaganego do osiągnięcia wyznaczonych celów na szczeblu Unii i nie wykracza poza to, co konieczne do osiągnięcia tych celów.

- **Wybór instrumentu**

Rozporządzenie zmieniające akt w sprawie surowców krytycznych jest odpowiednim instrumentem prawnym do realizacji celów RESourceEU.

3. WYNIKI OCEN *EX POST,* KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Chociaż nie przeprowadzono formalnych konsultacji z zainteresowanymi stronami, proponowane zmiany wynikają z warsztatów technicznych z udziałem przedstawicieli całego łańcucha wartości magnesów trwałych, z komunikacji w ramach Rady ds. Surowców Krytycznych, a także z prac technicznych podjętych przez Wspólne Centrum Badawcze w ramach przygotowań prawa wtórnego na podstawie art. 28 i 29 aktu w sprawie surowców krytycznych.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Ze względu na charakter proponowanych zmian i pilną potrzebę ich wprowadzenia nie zgromadzono ani nie wykorzystano wiedzy fachowej w odniesieniu do tego wniosku.

- **Ocena skutków**

Ze względu na pilny charakter wniosku nie przeprowadzono oceny skutków.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek nie ma skutków dla ochrony praw podstawowych.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Niniejszy wniosek zmienia akt w sprawie surowców krytycznych i obejmuje zmiany w planach wdrażania dla państw członkowskich, w szczególności poprzez zniesienie obowiązku wskazania dużych przedsiębiorstw przez państwa członkowskie i przeniesienie tego obowiązku na Komisję. Zmiana ta upraszcza i usprawnia procedury administracyjne na szczeblu Unii.

Obowiązki i ustalenia dotyczące sprawozdawczości niektórych przedsiębiorstw zostały doprecyzowane poprzez ukierunkowane zmiany w bardzo ograniczonej liczbie artykułów.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Art. 1 zmienia rozporządzenie (UE) 2024/1252.

W art. 1 pkt 1 zmieniono liczbę dat granicznych dla otwartych zaproszeń do składania wniosków dotyczących projektów strategicznych realizowanych na podstawie aktu w sprawie surowców krytycznych.

W art. 1 pkt 2 lit. a) uproszczono obowiązek wskazania dużych przedsiębiorstw poprzez przeniesienie go z administracji krajowych na Komisję.

W art. 1 pkt 2 lit. b) zobowiązano Komisję do powiadamiania dużych przedsiębiorstw o ich obowiązkach.

W art. 1 pkt 2 lit. c) doprecyzowano obowiązek spoczywający na dużych przedsiębiorstwach oraz aspekty, które należy uwzględnić w ocenie ich gotowości na wypadek zagrożeń.

W art. 1 pkt 2 lit. d) doprecyzowano obowiązki, które duże przedsiębiorstwa muszą wypełniać w odniesieniu do środków ograniczających ryzyko.

W art. 1 pkt 2 lit. e) wzmocniono spoczywający na dużych przedsiębiorstwach obowiązek informowania swojego zarządu o ocenie ryzyka.

W art. 1 pkt 2 lit. f) umożliwiono Komisji zwracanie się do dużych przedsiębiorstw o informacje na temat przestrzegania przez nie obowiązków w zakresie oceny ryzyka oraz uprawniono Komisję do określenia w razie potrzeby środków ograniczających ryzyko dla dużych przedsiębiorstw w drodze aktów delegowanych.

W art. 1 pkt 2 lit. g) skreślono ustęp, który nie jest już dostosowany, ponieważ obowiązki wynikające z art. 28 aktu w sprawie surowców krytycznych nałożono na Komisję.

W art. 1 pkt 3 rozszerzono wykaz produktów zawierających magnesy trwałe, które Komisja powinna uwzględnić do celów ich etykietowania.

W art. 1 pkt 4 doprecyzowano i rozszerzono zakres art. 29 aktu w sprawie surowców krytycznych poprzez uwzględnienie odpadów przedkonsumenckich magnesów trwałych, aby umożliwić Komisji bardziej kompleksowe podejście do recyklingu magnesów trwałych.

W art. 1 pkt 5 dostosowano przepisy dotyczące wykonywania przekazanych uprawnień w celu uwzględnienia nowego uprawnienia przekazanego na mocy art. 1 pkt 2 lit. f).

2025/0385 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2024/1252

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[4],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[5],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Od czasu wejścia w życie rozporządzenia (UE) 2024/1252 w dniu 23 maja 2024 r. Komisja gromadzi dane i informacje od zainteresowanych stron i państw członkowskich dotyczące jego wykonania.

(2) Dostęp do bezpiecznych i zrównoważonych surowców krytycznych ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów Unii w zakresie czystej i cyfrowej transformacji określonych w Pakcie dla czystego przemysłu[6]. Surowce te są również zasadniczymi komponentami wykorzystywanymi przez przemysł Unii we wszystkich obszarach, w tym w dziedzinie obronności. Ze względu na obecną sytuację geopolityczną dostawy i bezpieczeństwo surowców krytycznych w Unii są zagrożone, w związku z czym należy wzmocnić obecne ramy.

(3) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/1252 Komisja jest zobowiązana do ogłaszania zaproszeń do składania wniosków dotyczących projektów strategicznych z co najmniej czterema datami granicznymi w roku. Zważywszy na dużą liczbę wniosków o uznanie projektów za projekty strategiczne składanych w ramach każdego zaproszenia mającego na celu identyfikację projektów strategicznych wśród projektów

4 Dz.U. C , , s. .
5 Dz.U. C , , s. .
6 COM(2025) 85 final.

dotyczących surowców krytycznych oraz aby zapewnić lepszą ocenę poszczególnych wniosków, Komisja powinna mieć możliwość ograniczenia rocznej liczby takich zaproszeń.

(4) Na mocy rozporządzenia (UE) 2024/1252 państwa członkowskie są zobowiązane do wskazania dużych przedsiębiorstw do maja 2025 r. i w ciągu 12 miesięcy od każdej aktualizacji wykazu surowców strategicznych na podstawie art. 3 ust. 3. Duże przedsiębiorstwa wykorzystujące surowce krytyczne mogą jednak prowadzić działalność w więcej niż jednym państwie członkowskim. Aby uniknąć powielania wskazywania tych dużych przedsiębiorstw przez poszczególne administracje krajowe oraz aby zapobiec ryzyku fragmentacji jednolitego rynku, wskazywanie tych dużych przedsiębiorstw działających w Unii powinno być obowiązkiem Komisji.

(5) Zasadnicze znaczenie ma zwiększenie gotowości dużych przedsiębiorstw wskazanych przez Komisję na wypadek zagrożeń oraz wzmocnienie ich obowiązków, w związku z czym duże przedsiębiorstwa powinny być zobowiązane do wprowadzenia środków mających na celu ograniczenie ich podatności na zagrożenia, w tym poprzez dywersyfikację swoich łańcuchów dostaw surowców. Komisja powinna mieć możliwość otrzymywania niezbędnych do skutecznego monitorowania informacji dotyczących przestrzegania przez te przedsiębiorstwa odnośnych przepisów i zapewnienia, aby przedsiębiorstwa były przygotowane na zakłócenia dostaw. Komisja powinna określić środki ograniczające ryzyko, które duże przedsiębiorstwa powinny wprowadzić w przypadku podatności na zagrożenia, oraz powinna mieć możliwość określenia takich środków w drodze aktów delegowanych.

(6) W ramach tej oceny ryzyka duże przedsiębiorstwa powinny sporządzać mapy miejsc wydobycia, przeróbki lub recyklingu wykorzystywanych przez nie surowców strategicznych, a także analizować czynniki, które mogą mieć wpływ na ich dostawy, jak również oceniać swoją podatność na zakłócenia dostaw. Aby dobrze zrozumieć swoją podatność na zagrożenia, przedsiębiorstwa powinny również sporządzać mapy łańcuchów dostaw komponentów zawierających surowce krytyczne. Aby zwiększyć swoją gotowość, duże przedsiębiorstwa powinny składać sprawozdania z oceny ryzyka swoim zarządom.

(7) Komisja powinna nadal monitorować sytuację i gotowość dużych przedsiębiorstw na wypadek zagrożeń, zapewniając ich gotowość w przypadku zakłóceń w ich łańcuchach dostaw. W tym celu, i jeśli Komisja tak postanowi, może ona zwrócić się do dużych przedsiębiorstw o informacje na temat przestrzegania przez nie przepisów i stosowanych przez nie środków ograniczających ryzyko zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia.

(8) Uwzględnienie materiałów przedkonsumenckich pochodzących z recyklingu uzupełnia odzysk odpadów pokonsumenckich poprzez zapewnienie, aby producenci mogli poprawić krótkoterminową zasobooszczędność, przy jednoczesnym utrzymaniu silnych zachęt do budowy i rozbudowy systemów zbierania i recyklingu po wycofaniu z eksploatacji. Dodatkowe kategorie produktów i odpady przedkonsumenckie mają zatem zasadnicze znaczenie dla usprawnienia recyklingu, wsparcia identyfikowalności i zwiększenia dostępności surowców wtórnych, a tym samym wspierają ogólną zasobooszczędność i bezpieczeństwo dostaw w Unii.

(9) Aby osiągnąć cele określone w Planie działania RESourceEU, należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2024/1252,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2024/1252

W rozporządzeniu (UE) 2024/1252 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 7 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Pierwszą taką datę graniczną wyznacza się na dzień niepóźniejszy niż 24 sierpnia 2024 r. Komisja wyznacza maksymalnie cztery daty graniczne w roku.”;

2) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę odpowiadającą dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia plus 2 miesiące*] r. i w ciągu sześciu miesięcy od każdej aktualizacji wykazu surowców strategicznych Komisja wskazuje duże przedsiębiorstwa działające w Unii, które wykorzystują surowce strategiczne do produkcji baterii do magazynowania energii i do elektromobilności, urządzeń do produkcji i wykorzystania wodoru, urządzeń do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, statków powietrznych, silników trakcyjnych, pomp ciepła, urządzeń do przesyłania i przechowywania danych, mobilnych urządzeń elektronicznych, urządzeń do obróbki przyrostowej, urządzeń do robotyki, dronów, wyrzutni rakietowych, radarów, satelitów lub zaawansowanych czipów.”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komisja informuje duże przedsiębiorstwa, które wskazała na podstawie ust. 1, o takim wskazaniu oraz o ich obowiązkach wynikających z niniejszego artykułu.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Duże przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, w terminie sześciu miesięcy od otrzymania informacji o ich wskazaniu i co najmniej co trzy lata oraz w zakresie, w jakim wymagane informacje są im dostępne, przeprowadzają ocenę ryzyka dotyczącą swojego łańcucha dostaw surowców strategicznych, obejmującą:

a) sporządzanie map łańcuchów dostaw komponentów zawierających surowce strategiczne;

b) sporządzanie map miejsc wydobycia, przeróbki lub recyklingu surowców strategicznych, z których korzystają;

c) analizę czynników mogących wpływać na ich dostawy surowców strategicznych;

d) ocenę ich podatności na zakłócenia dostaw.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli w wyniku oceny ryzyka, o której mowa w ust. 2, wykryte zostaną znaczne podatności na zakłócenia dostaw, duże przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, dążą do zmniejszenia tych podatności, w tym przez dywersyfikację swoich łańcuchów dostaw surowców, z uwzględnieniem surowców wtórnych, lub zastąpienie surowców strategicznych.”;

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Duże przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, przedstawiają swojemu zarządowi wyniki oceny ryzyka, o której mowa w ust. 2.”;

f) dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Komisja może zwrócić się do dużych przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 1, o wyjaśnienie, w jaki sposób wypełniają one obowiązki określone w niniejszym artykule. Przedsiębiorstwa te przekazują te informacje nie później niż 30 dni po otrzymaniu takiego żądania od Komisji.

5b. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 38 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie środków ograniczających ryzyko, które duże przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mają wprowadzić w przypadku wykrycia znacznych podatności na zakłócenia dostaw zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

Komisja opiera takie środki ograniczające ryzyko na ocenie dostępnych informacji na temat ryzyka związanego z dostawami, przepływów handlowych między Unią a państwami trzecimi oraz potencjalnych przeszkód w handlu surowcami krytycznymi, a także określa maksymalny udział zależności od jednego państwa trzeciego w łańcuchu dostaw surowców krytycznych.”;

g) uchyla się ust. 6;

3) w art. 28 ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Po upływie dwóch lat od dnia wejścia w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 2, każda osoba fizyczna lub prawna wprowadzająca do obrotu urządzenia do obrazowania metodą rezonansu magnetycznego, wiatrowe prądnice mocy, roboty przemysłowe, pojazdy silnikowe, lekkie środki transportu, agregaty chłodnicze, pompy ciepła, silniki elektryczne, w tym również silniki elektryczne zintegrowane z innymi produktami, pralki automatyczne, suszarki bębnowe, kuchenki mikrofalowe, odkurzacze, zmywarki do naczyń, dyski twarde, przetworniki, głośniki, drony do użytku cywilnego lub zabawki z napędem silnikowym zapewnia umieszczenie na tych produktach widocznej, wyraźnie czytelnej i nieusuwalnej etykiety wskazującej:”;

4) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 24 maja 2027 r. albo do dnia przypadającego dwa lata po wejściu w życie aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 2, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza, każda osoba fizyczna lub prawna wprowadzająca do obrotu produkty, o których mowa w art. 28 ust. 1, zawierające co najmniej jeden magnes trwały, o którym mowa w art. 28 ust. 1 lit. b) pkt (i), (ii) i (iii), i w których łączna masa wszystkich takich magnesów trwałych przekracza 0,2 kg, udostępnia publicznie na ogólnodostępnej stronie internetowej informację o zawartości neodymu, dysprozu, prazeodymu, terbu, boru, samaru, niklu i kobaltu odzyskanych z odpadów przedkonsumenckich i pokonsumenckich, włącznie z udziałem w tych odpadach odpadów wytwarzanych w Unii, obecnych w magnesach trwałych wbudowanych w produkt.”;

b) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 38 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie zasad obliczania i weryfikacji udziału

neodymu, dysprozu, prazeodymu, terbu, boru, samaru, niklu i kobaltu odzyskanych z odpadów przedkonsumenckich i pokonsumenckich, włącznie z udziałem w tych odpadach odpadów wytwarzanych w Unii, obecnych w magnesach trwałych wbudowanych w produkty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.”;

c) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Po wejściu w życie aktu delegowanego przyjętego zgodnie z ust. 2, a w każdym razie do dnia 31 grudnia 2031 r., Komisja przyjmuje akty delegowane uzupełniające niniejsze rozporządzenie w drodze ustanowienia minimalnych udziałów neodymu, dysprozu, prazeodymu, terbu, boru, samaru, niklu i kobaltu odzyskanych z odpadów przedkonsumenckich i pokonsumenckich, włącznie z udziałem w tych odpadach odpadów wytwarzanych w Unii, lub jakichkolwiek ich kombinacji, które muszą być obecne w magnesie trwałym wbudowanym w produkty, o których mowa w ust. 1.”;

d) ust. 3 akapit trzeci lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) istniejącej i przewidywanej dostępności neodymu, dysprozu, prazeodymu, terbu, boru, samaru, niklu i kobaltu odzyskanych z odpadów przedkonsumenckich i pokonsumenckich, a także zdolności Unii w zakresie recyklingu;”;

5) w art. 38 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2.Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 3, art. 6 ust. 2, art. 24 ust. 5b, art. 28 ust. 12, art. 29 ust. 2 i 3, art. 31 ust. 1 i 8 oraz art. 34 ust. 1, powierza się Komisji na okres ośmiu lat od dnia 24 czerwca 2024 r.”;

b) ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 3, art. 6 ust. 2, art. 24 ust. 5b, art. 28 ust. 12, art. 29 ust. 2 i 3, art. 31 ust. 1 i 8 oraz art. 34 ust. 1 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 3, art. 6 ust. 2, art. 24 ust. 5b, art. 28 ust. 12, art. 29 ust. 2 lub 3, art. 31 ust. 1 lub 8 lub art. 34 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten może zostać przedłużony o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodnicząca	*Przewodniczący*